

Udenrigsministeren, (*Moltesen*): Jeg skal have den Ære for det høje Ting at forelægge *Forslag til Rigsdagsbeslutning angaaende Danmarks Ratifikation af den internationale Overenskomst angaaende Slaveri*.

For at efterkomme Bestemmelserne i den i St. Germain-en-Laye den 10. September 1919 mellem forskellige Stater afsluttede Overenskomst, som gik ud paa at revidere de tidligere Overenskomster angaaende Slaveri og lignende Forhold, vedtog Folkeforbundets 6. Forsamling den 26. September 1925 et Forslag til en international Overenskomst angaaende Slaveri og Slavehandel. Dette Forslag, som bygger paa et Udkast, der er udarbejdet af det i Henhold til Folkeforbundspagstens Artikel XXIII b nedsatte midlertidige Slaveriudvalg, blev, efter at det var blevet underkastet en omhyggelig Drøftelse i Forsamlingens 6. Udvalg, som nævnt vedtaget den 26. September 1925. Derefter blev Forslaget af Folkeforbundsraadet sendt til alle Staters Erklæring, ogsaa til de Stater, der ikke er Medlemmer af Folkenes Forbund.

Skønt Slaverispørgsmaalet Gud ske Lov ikke direkte berører danske Interesser — og forhaabentlig heller ikke Slavehandelen —, har man dog under Hensyn til den Stilling, Danmark altid hidtil har indtaget overfor dette Spørgsmaal, som endnu mange Steder spiller en langt større Rolle end almindeligt antaget, ikke ment, at man fra dansk Side burde holde sig tilbage fra at deltage i det humane internationale Arbejde, som Overenskomsten er et Udtryk for. Den danske Regering erklærede derfor for sit Vedkommende, at den intet havde at erindre mod Forslaget, og der blev derefter givet Kammerherre Zahle som første delegerede ved Folkeforbundets Delegeretforsamling Fuldmagt til paa Danmarks Vegne at undertegne den Overenskomst om Slaveri, om hvilken man nu maatte kunne opnaa Enighed.

I Folkeforbundets sidste Forsamling i afvigte September Maaned forhandlede Sagen atter i 6. Udvalg, og man vedtog da et Forslag, der principielt var af lignende Art som det, den tidligere Forsamlings 6. Udvalg havde vedtaget, og som Danmark havde godkendt. Overenskomsten, der har til Formaal at fortsætte de Bestræbelser for Afskaffelse af Slaveri og Slavehandel, som blev paabegyndt ved Berliner-Generalakten af 1885, Brysseler-Generalakten og Deklarationen af 1890, er derefter blevet undertegnet af Kammerherre Zahle paa Danmarks Vegne den 25. September 1926.

Som Bilag til Forslaget er endvidere fremlagt den danske Delegations Beret-

ning angaaende Forløbet af Folkeforbundets 7de Forsamling i afvigte September Maaned tillige med en Oversættelse af de af Forsamlingen vedtagne Beslutninger og Ønskemaal. Til denne Beretning er knyttet en kort Oversigt over det under Folkeforbundets Auspicier stedfundne Arbejde paa det internationale Sundhedsvæsens Omraade; altsaa det Arbejde, som er udført af Folkeforbundets Hygiejnekommission, hvis Præsident fra første Færd har været Danskeren Dr. Thorvald Madsen, Direktør for Seruminstituttet. I den Stilling har han gjort Danmark megen Ære, og da der nu skulde vælges en ny Præsident for Hygiejnekommissionen i Aar, fik vi en Henvendelse fra Generalsekretæren, Sir Eric Drummond saavel som fra andre ledende Kredse om endelig at formaa Direktøren for Seruminstituttet Dr. Madsen til at modtage Præsidiets igen, da han har den sjældne Evne at kunne samle de modstridende Anskuelser, de modstridende Stater, til et frugtbart Samarbejde, saaledes at denne Hygiejnekommission for det internationale Samarbejde mellem de tidligere krigsførende Magter har kunnet faa en afgørende Betydning, bl. a. ved at redde os fra en hel Del af de forfærdelige Følger, som ellers kommer af de store Krige. Dr. Thorvald Madsen er da nu atter — enstemmigt — blevet valgt til Præsident for Kommissionen, og det er altid en Ære for os Danske i Udlandet at høre Udtalelser om denne Mands Virksomhed dernede som Leder af dette betydningsfulde Arbejde.

Med disse Ord skal jeg anbefale Forslaget til Rigsdagsbeslutning til Vedtagelse her i Tinget.

Hauch: I de Bemærkninger, som ledsager Forslaget til Rigsdagsbeslutning om Ratifikationen af Overenskomsten angaaende Slaveri, udtales det, at skønt Slaverispørgsmaalet ikke direkte berører danske Interesser o. s. v., vil man dog anbefale, at det høje Ting vedtager det Forslag til Beslutning, som her er forelagt. Det, som egentlig virker mest forbavsende, naar man beskæftiger sig med et Spørgsmaal som det, der her foreligger, det, der virker mest forbavsende for dansk Tankegang — jeg burde vel egentlig sige for nordisk, nordeuropæisk Tankegang —, er, at det i det hele taget kan være ønskeligt, at der vedtages et Forslag som dette. Det fremgaar imidlertid af det Materiale, der foreligger, at der virkelig endnu eksisterer Forhold, som kan komme ind under det, man i gamle Dage forstod ved Begrebet